

Nr 323.

Av herr **Larsson, Johan**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om virkesmätning.

I proposition nr 140 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t framlagt förslag till lag om virkesmätning. Lagen avser att efter Kungl. Maj:ts bestämmande tillämpas i vissa län.

Det kan vara tvivelaktigt huruvida någon part i längden har fördel av att virkesmätning och därtill hörande frågor i större utsträckning kringgärdas med lagbestämmelser. Införande av ett mättingsmonopol kommer säkerligen att föranleda ökade kostnader och besvär i synnerhet för de mindre virkesförsäljarna. Förslaget medger visserligen att där ansökning göres och verkliga skäl föreligga skall befrielse kunna medgivas, men det ligger i sakens natur, att när ett monopol införts kommer dess handhavare att draga försorg om att monopolställningen helt utnyttjas. De frågor som här avses äro av den art att de i största möjliga mån borde lösas genom anpassning efter de lokala förhållandena. Dessa äro för olika delar av landet avsevärt skiftande. Norrland med sina stora skogsarealer, flottleder och försäljare av stora timmerpartier och ett fåtal men stora inköpare har behov av därför lämpad organisation för virkesmätning. Andra delar av landet med många försäljare och många köpare av relativt små partier kräva helt andra anordningar för inmätning av sitt virke.

De sakkunniga ha vid avgivande av sitt förslag utgått från att mättingsmonopol ej skall tillämpas i hela landet utan undantagit vissa län, däribland Uppsala och Stockholms län. I den kungl. propositionen äro de dock medtagna. Inom dessa län förefinnes ett mycket stort antal skogsägare med smärre skogslotter. En statlig inmätning av allt virke kommer därför att bli både dyrbar och obekväm samt vålla tidsförlust på grund av de många små virkesposterna som skola inmätas.

De genom mättingsmonopolet ökade kostnaderna för inmätning av virket komma i sista hand att drabba virkesförsäljarna.

Något yttrande från myndigheter i de nämnda länen angående införande av mättingsmonopol därstädes föreligger ej.

Då den föreslagna lagstiftningen för Uppsala och Stockholms län icke synes motiverad med hänsyn till där rådande förhållanden utan komme att medföra ökade kostnader och besvär för de intressen som den avsett att bevaka får jag hemställa,

att riksdagen måtte vid eventuellt antagande av det i proposition nr 140 framlagda förslaget till lag om virkesmätning

från lagens tillämpningsområde undantaga Uppsala och Stockholms län.

Stockholm den 2 april 1935.

Joh. Larsson

i Örbyhus.
